

altenpflege.de Edition

Trumpi vadovėliai slaugos mokymui - senelių priežiūros akcentas

Theo Ahrens

Įvadas į slaugos etiką

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografiniai duomenys

Theo Ahrens – Trumpa biografija

Theo Ahrensas, gimęs 1979 m. netoli Miuncheno, yra slaugos profesijų mokytojas ir atsidavęs slaugos pedagogas. Po savanoriškų socialinių metų ligoninėje jis įgijo sveikatos ir slaugos specialisto kvalifikaciją ir įgijo vertingos profesinės patirties intensyviosios terapijos skyriuje. Vedamas noro perduoti žinias, jis studijavo slaugos pedagogiką ir 2009 m. pradėjo dirbti mokytoju profesinėje mokykloje Miunchene. Theo yra žinomas dėl savo praktinio ir empatiško mokymo, kuriuo jis ruošia būsimus slaugos specialistus jų sudėtingam darbui. Asmeniškai jis gyvena Berlyne su žmona ir dviem vaikais ir savanoriškai dalyvauja siekiant geresnių sąlygų slaugos mokyme.

Ši trumpa mokomoji knyga buvo parengta remiantis jo pamokų planų medžiaga, naudojant dirbtinį intelektą. Vertimas atliktas automatiškai.

Leidėjas altenpflege.de

Kaina DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Autorinės teisės 2024 altenpflege.de

Pastabas ir pasiūlymus siųskite adresu team@altenpflege.de.

1/1-2412181523

Turinys

1 Įvadas į slaugos etiką	4
1.1 Etikos apibrėžimas slaugoje	4
1.2 Etikos reikšmė bendraujant su mirštančiais ir mirtimi	4
1.3 Etikos refleksijos tikslai senelių priežiūroje	5
1.4 Profesinė atsakomybė ir slaugytojų vaidmuo mirimo procese	6
2 Etikos ir moralės pagrindai	7
2.1 Sąvokų apibrėžimai	7
2.2 Etiniai principai slaugoje	7
2.3 Etinės teorijos	8
2.4 Etinių sprendimų priėmimas slaugos kasdienybėje	8
3 Elgesys su mirtimi ir mirimu pagyvenusių žmonių priežiūroje	10
3.1 Mirimas kaip gyvenimo ciklo dalis	10
3.2 Elisabeth Kübler-Ross mirtys fazės	11
3.3 Mirštančiųjų priežiūros svarba senelių priežiūroje	11
3.4 Slaugytojų vaidmenys ir užduotys teikiant palydimąją pagalbą mirštantiesiems. . . .	12
3.5 Mirties ir mirimo suvokimas	13
4 Etiniai iššūkiai lydint mirštančiuosius	15
4.1 Santykis su paciento autonomija	15
4.2 Etiniai dilemos lydint mirštantį žmogų	15
4.3 Elgesys su pacientų pageidavimais	16
4.4 Paliatyvioji sedacija: apibrėžimas, etiniai aspektai ir sprendimų priėmimas	17
4.5 Pagalba rengiant paciento valią ir išankstinio pavedimo dokumentą	18
5 Mirties palydėjimas senyvo amžiaus žmonių priežiūros praktikoje	19
5.1 Hospiso darbas ir paliatyvioji priežiūra senyvo amžiaus žmonių slaugoje	19
5.2 Bendravimas su mirštančiais	20
5.3 Artimųjų palyda	20
5.4 Ritualai, religiniai ir kultūriniai aspektai mirštant	21
5.5 Pirmieji veiksmai po mirties	22
6 Teisiniai pagrindai elgesiui su mirtimi ir mirštančiais	23
6.1 Teisė į savarankiškumą ir paciento valią	23
6.2 Teisinės gairės mirštančiųjų priežiūrai	24
6.3 Teisiniai reikalavimai mirusiųjų priežiūrai	24
6.4 Skirtumai tarp mirštančiųjų slaugymo, aktyviosios ir pasyviosios eutanazijos	25
6.5 Teisiniai paliatyviosios medicinos priežiūros aspektai	26
7 Psichologiniai mirties, mirties ir gedulo aspektai	27
7.1 Mirimas su mirtimi ir mirtimi	27
7.2 Savarankiškas požiūris į savo mirtingumą	27
7.3 Emocinė našta ir slaugos darbuotojų rūpinimasis savimi	28
7.4 Supervizija ir pagalbos galimybės slaugos darbuotojams	29
7.5 Elgesys su gyventojų, artimųjų ir slaugytojų gedulu	30
8 Kultūriniai ir religiniai mirties ir mirimo aspektai	31
8.1 Mirties ritualai įvairiose religijose	31
8.2 Kultūriniai ypatumai bendraujant su mirtimi ir mirimu	31
8.3 Religinė palyda teikiant pagalbą mirštantiesiems žmonėms	32
8.4 Etiniai iššūkiai atsižvelgiant į pacientų religinius norus	33
9 Eutanazija – etinės ir teisinės perspektyvos	34
9.1 Apibrėžimai: aktyvi, pasyvi ir netiesioginė eutanazija	34
9.2 Etiniai argumentai už ir prieš eutanaziją	34
9.3 Teisinė padėtis dėl eutanazijos	35
9.4 Slaugytojų vaidmuo priimant sprendimus dėl eutanazijos	36
10 Praktiniai pavyzdžiai ir atvejų analizės	38
10.1 Atvejų analizės apie etinius konfliktus paliatyvioje slaugoje	38
10.2 Sudėtingų situacijų praktikoje refleksija	39
10.3 Sprendimų strategijos etinėms dilemoms	40

1 Įvadas į slaugos etiką

1.1 Etikos apibrėžimas slaugoje

Etika slaugoje susijusi su moralinių principų ir vertybių taikymu rūpinantis žmonėmis, ypač vyresnio amžiaus ir pagalbos reikalingais asmenimis. Ši disciplina reikalauja refleksijos apie tai, kas laikoma teisingu ar klaidingu, geru ar blogu, ir vadovauja slaugos specialistams priimant sprendimus bei kasdieninėje veikloje.

Pagrindinis slaugos etikos elementas yra žmogaus orumas. Slaugos specialistai privalo gerbti ir saugoti šį orumą nepriklausomai nuo prižiūrimo asmens būklės ar aplinkybių. Tai apima kiekvieno asmens unikalumo pripažinimą bei pagarbos ir autonomijos užtikrinimą.

Pasitikėjimas yra dar vienas esminis aspektas. Patikimi santykiai tarp slaugos specialisto ir prižiūrimo asmens yra būtini ir reikalauja patikimumo, empatijos ir vientisumo. Etika slaugoje taip pat reiškia atsakomybės prisiėmimą ir atskaitomybės laikymąsi už savo veiksmus, ypač morališkai sudėtingose situacijose.

Slaugos etika apima ir teisingumo principą. Tai reiškia sąžiningą išteklių paskirstymą ir lygiateisį visų žmonių traktavimą. Slaugos specialistai turi rūpintis, kad nediskriminuotų ir tinkamai atsižvelgtų į visų prižiūrimų asmenų poreikius.

Be to, etinė refleksija slaugoje privalo integruoti rūpinimosi ir nepakenkimo principus. Slaugos gavėjų saugumas ir gerovė yra prioritetiniai, ir visi veiksmai turėtų būti skirti žalos vengimui bei geriausios pagalbos teikimui.

Šie etiniai principai nėra nelankstūs taisyklių rinkiniai. Jie reikalauja nuolatinės slaugos specialistų refleksijos ir kiekvieno individualaus atvejo pritaikymo. Slaugos etika yra nuolatinis įsipareigojimas etiškai pagrįstai slaugos praktikai ir asmeniniam moraliniam tobulėjimui profesijos viduje.

1.2 Etikos reikšmė bendraujant su mirštančiais ir mirtimi

Etika bendraujant su mirtimi ir mirštančiais reikalauja atidžios ir pagarbios priežiūros praktikos. Paskutiniai žmogaus gyvenimo etapai turi didelę emocinę ir etinę reikšmę. Šiais momentais slaugytojai turi suprasti ir gerbti mirštančiųjų poreikius, nepažeisdami jų autonomijos.

Įtampa tarp gyvenimo pratęsimo troškimo ir natūralaus mirimo proceso priėmimo reikalauja, kad slaugytojai priimtų etiškai pagrįstus sprendimus. Tai tampa sunku, kai susiduria pacientų, artimųjų ir medicinos komandos skirtingos nuomonės ir norai. Čia slaugos užduotis yra rasti pusiausvyrą, kuri išlaikytų mirštančiojo orumą ir kartu atsižvelgtų į visų suinteresuotų šalių nuostatas.

Pagrindinis etinis iššūkis yra susidorojimas su skausmingais simptomais gyvenimo pabaigoje. Čia svarbūs paliatyviosios slaugos principai, kurie viena vertus turi sumažinti skausmą ir kančią, kita vertus - gerbti paciento esminį poreikį oriai ir savarankiškai mirti. Slaugytojai turi apsvarstyti, kiek medicininė intervencija dar derinasi su etinėmis slaugos vertybėmis, arba ar ji trukdo natūraliam mirimui.

Etinis apmąstymas neapsiriboja vien pacientais, bet apima ir artimųjų įtraukimą. Jų įtraukimas, baimių ir rūpesčių rimtas vertinimas bei sprendimų priėmimo procese atsižvelgimas į juos yra būtinas etinei atsakomybės prasme. Kartu slaugytojai neturėtų pamiršti suvokti ir spręsti savo moralinių bei emocinių ribų.

Apibendrinant, etika bendraujant su mirtimi ir mirštančiais reikalauja jautrios pusiausvyros tarp globos, pagarbos ir autonomijos, kuri atsižvelgia tiek į mirštančiuosius, tiek į aplinką. Empatija ir etinis kompetentingumas yra būtini šios slaugos praktikos komponentai.

1.3 Etikos refleksijos tikslai senelių priežiūroje

Ethiskos refleksijos tikslai slaugant pagyvenusius žmones

Ethiskos refleksijos tikslus galima identifikuoti kelyse srityse, kurios siekia pagerinti slaugos kokybę ir padėti slaugos darbuotojams. Pirmiausia ethiskos refleksijos skatina jautrumą moraliniams iššūkiams slaugos kasdienybėje. Slaugos darbuotojai turi galimybę peržiūrėti ir išsiaiškinti savo vertybių supratimą, kas padeda jiems priimti pagrįstus sprendimus.

Ethiskos refleksijos palaiko sprendimų priėmimą sudėtingose situacijose. Tuomet skirtingos perspektyvos atsižvelgiamos, siekiant pasiekti subalansuotą ir teisingą sprendimą. Refleksija leidžia sukurti moralinę erdvę sprendimams, kurie geriausiai atitinka slaugos gavėjų interesus.

Kitas tikslas yra profesinės integralumo skatinimas. Slaugos darbuotojai mokosi, kaip nepaisant išorinių apribojimų išlaikyti savo etinės įsitikinimus. Tai stiprina atsakomybės už darbą ir asmeninės moralinės veiklos suvokimą.

Ethiskos refleksijos prisideda prie tarpprofesinio dialogo stiprinimo. Komandinio darbo metu gali būti išdiskutuoti skirtingi etiniai požiūriai, kas gerina bendradarbiavimą ir skatina bendrą etinį supratimą bendraujant su pacientais.

Be to, ethiskos refleksijos padidina slaugos santykių kokybę. Sąmoningas mąstymas apie savo veiksmus gali padėti slaugos darbuotojams jautriau ir pagarbiau elgtis su slaugos gavėjais, kas stiprina pasitikėjimą tarp abiejų šalių.

Galiausiai ethiskos refleksijos palaiko asmeninį slaugos darbuotojų tobulėjimą. Jos skatina atpažinti ir įveikti savo išankstines nuostatas, palaiko empatijos vystymą ir sudaro erdvę nuolatiniam mokymuisi ir augimui profesiniame kontekste.

Šie tikslai parodo, kad ethiskos refleksijos nėra vien priemonė išgyventi sudėtingose situacijose, bet ir variklis slaugos praktikos ir profesinės tapatybės tobulėjimui.

1.4 Profesinė atsakomybė ir slaugytojų vaidmuo mirimo procese

Slaugytojai yra atsakingi už tai, kad mirties procesas būtų kuo oriau ir pagarbiau vykdomas. Jų vaidmuo reikalauja didelio jautrumo fiziniams, emociniams ir dvasiniams mirstančiųjų poreikiams. Šios užduotys apima skausmo ir kitų varginančių simptomų palengvinimą suteikiant tinkamą paliatyviąją priežiūrą. Tuo pačiu būtina išlaikyti pusiausvyrą tarp skausmo malšinimo ir sąmoningumo, siekiant gerbti pacientų valią.

Slaugytojai veikia kaip pagrindiniai kontaktiniai asmenys ir tarpininkai tarp mirties proceso dalyvių, įskaitant artimuosius ir tarpdisciplininę komandą. Jie privalo užtikrinti aiškų ir empatišką bendravimą, kad sumažintų neaiškumą ir baimę. Kita atsakomybė yra padėti pacientams ir artimiesiems priimti sprendimus, ypač kai kalbama apie gyvenimo pabaigos klausimus, tokius kaip pacientų nuostatos ar paliatyvios priemonės.

Rūpinantis mirstančiųjų psichologine ir emocine parama, slaugytojai taip pat prisideda prie pacientų savarankiškumo apibrėžimo ir išsaugojimo. Tai apima pagarbą asmenų norams, kiek tai įmanoma, net jei jie nesutampa su slaugytojų ar artimųjų supratimu.

Be to, slaugytojai turi reflektuoti savo etines ir emocines naštas. Reguliari priežiūra ir komandos narių bendravimas gali padėti išlaikyti savo moralę ir emocinį stabilumą. Galiausiai, tarp jų pareigų taip pat yra organizacinės užduotys, tokios kaip mirties priežiūros koordinavimas ir viso proceso dokumentavimas.

Tik integruodami empatiją, etinį sąmoningumą ir profesinę kompetenciją, slaugytojai gali visiškai atitikti savo atsakomybę mirties procese. Jų veikla daro įtaką ne tik mirties eigai, bet ir likusiųjų prisiminimams apie šį jautrų gyvenimo tarpsnį.

2 Etikos ir moralės pagrindai

2.1 Sąvokų apibrėžimai

Etika reiškia filosofinį mąstymą apie moralinį elgesį. Ji analizuoja ir vertina žmonių elgesį. Tikslas – plėtoti gairės geram ir teisingam veiksmui. Etika klausia: Ką turėčiau daryti? Kas yra gera?

Moralė apibūdina esamas taisykles ir vertybes visuomenėje. Ji apima normas, tai yra privalomas veiklos gaires, kurios yra svarbios socialiniam bendravimui. Moralė nurodo, kas laikoma teisinga ar klaidinga.

Vertybės yra pagrindinės nuostatos apie tai, kas visuomenėje laikoma pageidautina ar siekiama. Jos daro įtaką mūsų veiksams ir mąstymui. Pavyzdžiai: pagarba, teisingumas, rūpestis.

Normos yra konkretūs elgesio taisyklių rinkiniai, dažniausiai formalizuoti ir visuotinai pripažinti. Jos kyla iš vertybių. Jos apibrėžia, kaip žmonės turėtų elgtis tam tikrose situacijose. Pavyzdžiai: įstatymai ar profesinės etikos normos.

Šių sąvokų supratimas yra pagrindas etiniam apsvarstymui slaugoje.

2.2 Etiniai principai slaugoje

Ethische Prinzipien bieten Orientierung im Pflegealltag und fördern das Wohl der betreuten Personen. Vier zentrale Prinzipien der Pflegeethik sind Autonomie, Gerechtigkeit, Fürsorge und Nicht-Schaden

Autonomija gerbia asmens apsisprendimo teisę. Slaugytojai padeda gyventojams priimti sprendimus ir priima jų sprendimus net tada, kai jie skiriasi nuo jų pačių nuomonės. Autonomija reikalauja informuoto sutikimo, kai slaugytojai informaciją pateikia aiškiai ir suprantamai.

Teisingumas reiškia, kad visiems žmonėms panašiose situacijose būtų suteiktos vienodos galimybės ir gydymas. Slaugytojai turėtų veikti sąžiningai ir nediskriminuoti gyventojų dėl amžiaus, lyties, kilmės ar ligos. Išteklių turėtų būti sąžiningai paskirstyti.

Rūpinimasis yra užuojautos ir asmeninio dėmesio išraiška. Slaugytojai turėtų atpažinti gyventojų poreikius ir į juos individualiai reaguoti. Jie teikia emocinę paramą ir pagalbą, kai to reikia. Rūpinimasis taip pat apima apsaugą nuo pavojų ir gerovės užtikrinimą.

Nedaryti žalos įpareigoja slaugytojus vengti veiksmų, galinčių pakenkti. Tai reikalauja numatomų priemonių rizikų ir naudos įvertinimo. Slaugytojai pasitelkia savo profesines žinias, kad išvengtų nereikalingo gyventojų apsunkinimo ir sumažintų slaugos riziką.

Šie etikos principai veikia kartu ir turi būti taikomi kiekvienoje slaugos situacijoje. Principų konfliktai reikalauja kruopštaus etinio svarstymo ir profesinės refleksijos, siekiant priimti atsakingus sprendimus.

2.3 Etinės teorijos

Etinės teorijos suteikia skirtingas perspektyvas į moralinį veikimą ir yra svarbūs įrankiai orientuojantis slaugos praktikoje. Trys reikšmingos etinės teorijos dažnai pasitelkiamos: deontologija, utilitarizmas ir dorybių etika

Deontologija remiasi taisyklėmis ir pareigomis. Ši teorija pabrėžia, kad veiksmai savaime yra moraliai teisingi arba neteisingi, nepriklausomai nuo jų pasekmių. Slaugos kontekste tai reiškia, kad egzistuoja tam tikros pareigos, kurias slaugytojai turi vykdyti, kaip antai autonomijos išlaikymas ir neskriaudimo principas. Šios pareigos galioja nepriklausomai nuo veiksmo rezultato. Pavyzdys būtų duomenų apsaugos nuostatų laikymasis, nepriklausomai nuo to, ar duomenų apsaugos pažeidimas sukelia tiesioginę žalą.

Utilitarizmas tuo tarpu susitelkia į veiksmo pasekmes. Tikslas yra pasiekti didžiausią laimę didžiausiam žmonių skaičiui. Slaugoje tai reiškia sprendimų priėmimą, kuris maksimizuoja visų susijusių asmenų gerovę. Utilitariniai svarstymai galėtų turėti reikšmę, pavyzdžiui, resursų paskirstyme, kai slaugytojai svarsto, kuris elgesys atneš geriausią rezultatą daugumai. Gali kilti konfliktai, jei vieno asmens gerovė turėtų būti paaukota, siekiant tariamai didesnės gerovės.

Dorybių etika telkia dėmesį į veikiančią asmenybę ir jos charakterio bruožus. Ši teorija mažiau klausia, ką konkrečiai turėtų būti daroma, o kas dorybingas asmuo darytų. Slaugos srityje tai reiškia, kad slaugytojai turėtų ugdyti tokias savybes kaip atjauta, kantrybė ir drąsa. Dorybių etika pabrėžia nuolatinio asmeninio ir profesinio tobulėjimo svarbą. Slaugytojai yra skatinami mąstyti už rutinų ribų ir atidžiai reaguoti į etinius iššūkius.

Šių etinių teorijų taikymas praktikoje leidžia slaugytojams įtraukti įvairias perspektyvas priimant sprendimus. Jos nepateikia paprastų atsakymų, bet padeda analizuoti ir apmąstyti moralinių sprendimų sudėtingumą slaugos kasdienybėje.

2.4 Etinių sprendimų priėmimas slaugos kasdienybėje

Etinių sprendimų priėmimas slaugos kasdienybėje reikalauja principų ir teorijų taikymo konkrečiose situacijose. Tai susiję su praktinių sprendimų priėmimu, kurie būtų tiek moraliai pateisinami, tiek atitinkantys gyventojų poreikius.

Sprendimų priėmimo žingsniai:

1. **Situacijos analizė:** Pirmiausia nuodugniai įvertinama situacija, įskaitant visus svarbius faktus ir susijusius asmenis. Paklauskite savęs: Kas tiksliai atsitiko? Kas yra paveikti? Kokius poreikius ir norus turi gyventojai?
 2. **Problemos apibrėžimas:** Aiškiai nustatykite, kokia etinė problema arba dilema egzistuoja. Ar yra konfliktas tarp etinių principų, kaip autonomija vs. rūpestis? Ar teisės nuostatos prieštarauja moralinėms įsitikinimams?
 3. **Galimybių nustatymas:** Sukurkite veiksmų galimybes. Nustatykite skirtingus būdus, kaip spręsti esamą problemą. Atsižvelkite į visus etinius principus: kokie pranašumai ir trūkumai turi kiekviena galimybė?
 4. **Etinis vertinimas:** Analizuokite ir vertinkite kiekvieną galimybę, atsižvelgiant į etinius principus ir teorijas. Pagrįskite, kuris veiksmas iš deontologijos, utilitarizmo ar dorybės etikos požiūrio yra geriausiai pateisinamas.
 5. **Sprendimo priėmimas:** Priimkite geriausią sprendimą, remdamiesi visos svarbios informacijos ir etinių sumetimų įvertinimu. Prisiminkite, kad reikia veikti atsakingai ir laikytis profesinių standartų.
 6. **Igyvendinimas:** Įgyvendinkite sprendimą. Užtikrinkite, kad visi susiję asmenys būtų informuoti ir būtų atliktos reikalingos priemonės.
 7. **Refleksija:** Atlikite sprendimo proceso ir rezultato peržiūrą. Kas gerai veikė? Kas galėtų būti patobulinta? Nuolatinė refleksija skatina būsimus sprendimų procesus ir asmeninį slaugytojų augimą.
- Etinių sprendimų priėmimui slaugos kasdienybėje itin svarbu likti lanksčiam ir gebėti prisitaikyti. Kiekviena slaugos aplinka yra dinamiška ir reikalauja greito prisitaikymo prie naujų situacijų. Tvirtas etinis supratimas padeda kompetentingai ir empatiškai reaguoti į pokyčius. Mainai su kolegomis ir multiprofesinių komandų įtraukimas gali pridėti vertingų perspektyvų, vedančių prie geriausio sprendimo visiems dalyviams.

3 Elgesys su mirtimi ir mirimu pagyvenusių žmonių priežiūroje

3.1 Mirimas kaip gyvenimo ciklo dalis

Gyvenimo ciklas apima gimimą, vaikystę, suaugusiųjų gyvenimą ir mirtį kaip natūralią pabaigą. Mirtis nėra izoliuotas veiksmas, o esminė šio ciklo dalis. Priimti šį faktą yra svarbu slaugytojams, siekiant tinkamai dirbti su mirštančiais.

Biologinis mirties procesas dažnai prasideda ilgai prieš akivaizdžią pabaigą. Lėtinės ligos ar degeneracija gali pradėti paskutinį gyvenimo etapą, gerokai prieš mirties atėjimą. Šis laikas suteikia galimybę intensyviai atsižvelgti į mirštančiųjų poreikius ir skatinti likusios gyvenimo kokybės gerinimą.

Slaugytojai turėtų suvokti mirtį kaip natūralų procesą. Kiekvienas žmogus patiria šį procesą individualiai, priklausomai nuo biologinių, psichologinių, socialinių ir dvasinių veiksnių. Reikalingas jautrumas ir empatija, kad šie individualūs skirtumai būtų gerbiami ir išsaugoma nukentėjusiųjų autonomija.

Kultūrinės ir socialinės mirimo nuostatos formuoja mirties suvokimą. Slaugytojai turi nuolat susidurti su skirtingomis perspektyvomis, kad galėtų teikti kultūriškai kompetentingą priežiūrą. Gyventojų religiniai įsitikinimai ir kultūrinės tradicijos turėtų būti gerbiamos ir įtraukiamos į priežiūros planavimą.

Mirštančiųjų palyda reikalauja ne tik praktinių įgūdžių, bet ir emocinio jautrumo. Slaugytojai turi ugdyti gebėjimą klausytis nukentėjusiųjų ir rimtai atsižvelgti į jų baimes, norus bei viltis. Bendravimas yra centrinis, siekiant sukurti pasitikėjimą ir suteikti mirties procesui orumo.

Bendravimas su mirštančiais skatina slaugytojus susidurti su savo pačių mirtingumu. Šis refleksija stiprina supratimą ir skatina empatišką mirties palydą. Slaugos srityje mirtis reiškia ne tik praradimą, bet ir gyvenimo kokybės palaikymo iki pat pabaigos išsipildymą.

Susitaikymas su mirtimi kaip gyvenimo ciklo dalimi prisideda prie gyvenimo visumos pripažinimo. Pripažinimas ir pagarba mirštantiesiems sukuria aplinką, kurioje natūrali gyvenimo pabaiga gali būti patirta oriai ir su maksimaliu gyvenimo kokybės išlaikymu.

7 Tai tik peržiūra

Visą knygą galite rasti <https://www.altenpflege.de> prisiregistravusiems vartotojams. Registracija ir naudojimasis yra nemokami. Kas nenori registruotis, gali pervesti mokestį, nurodytą 2 puslapyje, per Paypal į buchhaltung@factsoft.de ir nurodyti tiek knygos pavadinimą, tiek savo elektroninio pašto adresą. Tada PDF failas bus atsiųstas elektroniniu paštu.

Be nemokamos prieigos prie trumpųjų vadovėlių, registracija [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) suteikia galimybę tiesiogiai teikti paraiškas darbams. Taip pat galima paskelbti nemokamą darbo skelbimą. Tapkite ir jūs [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) bendruomenės dalimi.